



LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna ielā 1, Rīgā, LV -1010

Tālrunis: 7210274, 7228505 Fakss: 7220572

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2003. gada 5. maijā

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Aivars Endziņš, tiesneši Juris Jelāgins un Andrejs Lepse,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā iesniegto Jūlija Gineiša pieteikumu par lietas ierosināšanu (Pieteikumu reģ. Nr. 17) un precizējumu pieteikumam (saņemts Satversmes tiesas Kancelejā 2003. gada 28. aprīlī; reģ. nr. 152),

k o n s t a t ē j a :

1. Pieteikumā (ņemot vērā tā precizējumu) apstrīdēta Ieroču aprites likuma 20. panta 3. punkta un Ministru kabineta 1995. gada 26. septembra noteikumu Nr. 287 "Noteikumi par medību šaujamieročiem" 15.1. apakšpunkta atbilstība Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. un 3. punktu šāda lieta ir piekritīga Satversmes tiesai.

2. Pieteikums iesniegts kā konstitucionālā sūdzība.

2.1. Pieteikumā (ņemot vērā tā precizējumu) norādīts uz pieteikuma iesniedzējam Latvijas Republikas Satversmē (turpmāk – Satversme) noteikto pamattiesību aizskārumu un izteikts viedoklis, ka apstrīdētās normas neatbilst Satversmes 91. pantam, kā arī sniegts šā viedokļa juridiskais pamatojums.

2.2. No pieteikuma un Saldus rajona tiesas 2003. gada 21. marta vēstules Satversmes tiesai izriet, ka Jūlijs Gineitis ir izmantojis visas viņam pieejamās iespējas, lai ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem aizstāvētu savas tiesības, jo Saldus rajona tiesa ir atlikusi lietas izskatīšanu pēc būtības, dodot iespēju Jūlijam Gineitim iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesā.

2.3. Satversmes tiesas likuma 18. panta otrā daļa pieļauj vienā pieteikumā apstrīdēt vairākus aktus, ja tiek apstrīdēts normatīvais akts vai tā daļa un uz to pamata izdotās zemāka juridiska spēka tiesību normas. Šā panta izpratnē jēdziens “uz to pamata izdotās” nav tulkojams tikai sasaistē ar norādi Ministru kabineta noteikumos par to, saskaņā ar kuru likuma normu tie izdoti. Katrā konkrētā gadījumā izvērtējams arī attiecīgo normu saturs.

Ministru kabineta noteikumu nr.287 “Noteikumi par medību šaujamieročiem” (turpmāk – apstrīdētie noteikumi) spēkā esošajā redakcijā norādīts, ka tie izdoti saskaņā ar Medību likuma 7. panta pirmo daļu. Taču sākotnēji minētajos noteikumos bija norādīts, ka tie izdoti saskaņā ar likuma “Par 1925. gada 1. aprīļa likuma “Ministru kabineta iekārta” atjaunošanu” 14. panta 3. punktu un Medību likuma 7. pantu”. Savukārt apstrīdēto noteikumu 15.1. apakšpunkts paredzēja, ka Medību šaujamieroča iegādes atļauju, lietošanas atļauju un realizācijas atļauju aizliegts izsniegt “personām, kuras sodītas par tīšu nozieguma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas”. Šajā laikā bija spēkā likums “Par šaujamieročiem un speciālajiem līdzekļiem pašaizsardzībai”, kura 7. panta pirmās daļas 1. punkts saturēja analoģu normu.

1999. gada 16. jūnijā Saeima pieņēma likumu “Grozījumi likumā “Par šaujamieročiem un speciālajiem līdzekļiem pašaizsardzībai””, citastarp izsakot šā likuma 7. panta 1. punktu jaunā redakcijā un nosakot, ka šaujamieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļaujas aizliegts izsniegt personām, kuras sodītas par nozieguma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas. Ministru kabineta 2000. gada 4. janvāra noteikumi nr.3 “Grozījumi Ministru kabineta 1995. gada 26. septembra noteikumos Nr.287 “Noteikumi par medību šaujamieročiem”” izteica apstrīdēto noteikumu 15.1. apakšpunktu atbilstoši minētajai likuma normai. Vienlaikus jaunā redakcijā tika izteikta arī norāde par to, saskaņā ar kuru likuma normu noteikumi izdoti.

2002. gada 6. jūnijā Saeima pieņēma Ieroču aprites likumu, atzīstot par spēku zaudējušu likumu “Par šaujamieročiem un speciālajiem līdzekļiem pašaizsardzībai”. Ieroču aprites likuma 20. panta 3. punkts satur normu, kas analoģa normai, kura iepriekš bija ietverta likuma “Par šaujamieročiem un speciālajiem līdzekļiem pašaizsardzībai” 7. panta 1. punktā.

Tādējādi pēc būtības apstrīdētā noteikumu norma šobrīd pamatojas uz Ieroču aprites likuma 20. panta 3. punktu un ir pieļaujama abu šo normu apstrīdēšana vienā pieteikumā.

Līdz ar to pieteikums atbilst prasībām, ko pieteikumam noteic Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pants.

Nemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu,

n o l ē m a :

1. Ierosināt pēc Jūlija Gineiša pieteikuma (Pieteikumu reģ. Nr. 17) **lietu** “Par Ieroču aprites likuma 20. panta 3. punkta un Ministru kabineta 1995. gada 26. septembra noteikumu Nr. 287 “Noteikumi par medību šaujamieročiem” 15.1. apakšpunkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam”.

2. Uzaicināt institūcijas, kas izdevušas apstrīdētos aktus, – **Saeimu un Ministru kabinetu – līdz 2003. gada 3. jūnijam** iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstus ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

3. Nosūtīt šā lēmuma kopiju Saldus rajona tiesai.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 1. kolēģijas priekšsēdētājs

A. Endziņš